

- Арешт Ермака
- Корупційна мафія Міндча в Енергоатомі
- Напад Росії на Україну

Ігор Насалик: Кримінальне обличчя енергетики України

Читати на руском Read in English Додати як бажане ухвалено в Google

Ігор Насалик: Кримінальне обличчя енергетики України

Про те, що нинішній склад Верховної Ради рясніє кримінальними та суперечливими кадрами, відомо давно, і всі з цим вже змирилися.

Але замість того, щоб виправляти цю ситуацію, попустово очищаючи свої ради, спостерігаєш зовсім іншу тенденцію. У квітні цього року Україна отримала вельми скандальну особу з погоною репутацією на посаду міністра енергетики та вугільної промисловості. Йдеться про Ігора Насалика, депутата-бізнесмена та колишнього мера міста Калуш. Саме його внаслідок «підкилмих» Ігор поставили на чолі Міненерго. За три місяці керівництва відомством він уже встиг помітно «наслідити» та «привинитися» перед народом України, однак, схоже, що прем'єра Гройсмана це цілком влаштує. Його не турбують ні спроби Насалика роззавити вигідних для його бізнесу людей на ключові посади у відомстві, ні навіть той факт, що він самовільно веде переговори з ватажками «ДНР»/«ЛНР» про закупівлі вугілля з окупованих територій. Безстрашна особистість, однак... І це не дивно, особливо враховуючи його минулі «подвиги».

«За межею закону»

Народився наш герой у листопаді 1962 року в Кіровоградській області. Однак доля занесла його на Західну Україну, де він спочатку здобув вищу освіту у Львівському державному університеті імені Івана Франка (інженер оптоелектронних систем), а потім і зробив свої перші вагомі кар'єрні кроки. Після закінчення навчання він близько двох років працював провідним спеціалістом у Центрі мікроелектроніки в місті Ужгороді. Багато і важко працювати фізично Ігоря Степановича не приваблювало, і він вирушив підкорювати «економічні вершини». У 1992-1995 роках працював радником з економічних питань на підприємствах Корона (Lviv) і Сапфір (Рогатин).

Різко вгору його справи пішли після того, як він створив і очолив у 1995 році промислово-виробничу корпорацію «Техноінвестцентр». Саме з цього підприємства і почався шлях Насалика до великих грошей, зароблених законним і напівзаконним шляхом. Зокрема, у своїх бізнес-справах Ігор Степанович завжди максимально використовував родинні та дружні зв'язки. Як і, до речі, у нього були доволі широкі – були у нього потрібні люди в кримінальному середовищі, серед «важливих» правоохоронців регіону і навіть в обласній Івано-Франківській податковій. Варто зазначити, що свій потаємний капітал Насалик накопичив через шахрайство з операціями по ПДВ, пов'язаними з експортом енергоносіїв. У той час він працював із низькими партнерами – братами Калестінініми, Рибанком, Третяком і Мельником.

На момент створення «Техноінвестцентра» Ігор Степанович «потрапив в обіг» податківців, адже вже володів цілою мережею комерційних підприємств різного роду. Ось тут у нього і виникли проблеми із законом. Його підприємства, зокрема «Техно-центр», «Автотехпостач» і «Галисти» – зазнали масованих перевірок, які привели б податківців і правоохоронців прямо до необхідності арештувати Насалика. Однак той, очевидно відчувши небезпеку, балотувався до Верховної Ради і, успішно перемігши на виборах, з легкістю вирішив усі свої проблеми.

До речі, через нього навіть почалася маленька «війна» між податковою і СБУ. Цю війну для Ігора Степановича виграв начальник відділу «К» Івано-Франківської СБУ Геннадій Швидков. Фактично, він сфабрикував справу проти начальника місцевої податкової міліції Кругляка, почав прослуховувати його телефони і стежити за кожним його кроком, у результаті таких дій Кругляку довелося відступити від розслідування справ Насалика. До того моменту, коли у податкової роз'являлися руки, Насалик уже став народним депутатом. Ще трохи пізніше його головний офіс, з усією необхідною податківцям документацией, «несподівано» згорів, а від документів, що викривали Ігоря Степановича у податкових махінаціях, залишився лише попіл.

Поки Насалик займався виборами та розбірками з податковою – його бізнес набирив обертів. До 1998 року «Техноінвестцентр» переформатували в «Техно-Центр», який, у свою чергу, почав створювати величезну кількість СПД, які, попрацювавши рік і успішно ухилившись від податків, успішно закривалися. Для того, щоб непомітно відмивати гроші з цих «тимчасових підприємств», Ігор Степанович використовував банк «Ністер» (цей банк, до речі, фактично належав афільованим особам, що дозволяло використовувати його у своїх махінаціях, як заманеться).

Після того, як Насалик став народним депутатом, його компаніям стало жити ще краще, і він, «відчувши силу», почав грати на більш серйозному рівні. З 1999 року його структури почали займатися масовими закупівлями енергоносіїв у національних виробників і продавати їх за кордон за завищеними цінами. Крім цього, після їхнього продажу фактично весь прибуток виводився за кордон через ряд фіктивних підприємств. Таким чином, Насалик збив собі цілий статок, який успішно зберігається на його офшорних рахунках.

«Нарден-перебіжчик»

Політична кар'єра Ігора Степановича розвивалася вельми стрімко. У 1998 році він став народним депутатом по 85 виборчому округу, а в 2002 був переобраний до Ради, але вже від 86 округу. Обидва вони знаходяться на бізнес-території Насалика – в Івано-Франківській області.

Ігор Насалик справжня «жаба-перебіжниця», після того, як він трохи розібрався в ситуації на політичній арені України, почався його шлях по партіях. У 2002 році він був у тоді ще опозиційній «Нашій Україні», зрозумівши, що боротися за праву справу він не хоче – перебіг до регіоналів («Регіони України»), але там йому теж не сподобалося, і в березні 2005 він уже стояв під прапорами фракції «Українська Народна Партія».

На хвилі агресивних настроїв до «регіональних» депутатів йому довелося ретируватися. Цього разу він потрапив до фракції Юлії Тимошенко, але й тут він багато не досид: перед сіними виборами він утік із партії, щоб «відстоювати екологію України» в партії «Євро+25%», в якій, до речі, був і його західноукраїнський наставник, відомий олігарх Петро Димінський. До речі, головним спонсором партії був Віталій Гайдук (який створював у той момент холдинг Еволюшен Медіа, що зробив газету Коментарі: на чолі з тійовим радником Гайдюка Сергієм Скрипником і нинішнім депутатом від ГПП Вадимом Денсенком, сайти rovia.com.ua, головним редактором якого став нинішній редактор Наші Гроші Олексій Шалайський, а також сайт udmk.info, газету Kiev Weekly. Все це очолювала колишній прес-секретар Петра Порошенка Юлія Литвинова. Можливо, саме вона звела Насалика з Гайдюком), який вплив у виборчу кампанію понад 30 млн доларів. На його нещастя, він занадто пізно зрозумів, що його хочуть обдурити Димінський-Насалик на пару. У підсумку партія зазнала краху, а дивідендів Гайдук не отримав, затамувавши образу на своїх «колег». Про те, що Насалик підготував собі шлях до відступу, не знав навіть Димінський. Наш Ігор Степанович паралельно з депутатськими виборами взяв участь у виборах міського голови міста Калуш. І вельми успішно був ним обраний.

«Мерський» період

Після обрання головою міста Калуш Ігор Насалик зажив просто як у казці. Варто зазначити, що це місто багате на енергоресурси, якими, якщо ви не забули, Ігор Степанович успішно торгував протягом багатьох років. Місцеві жителі ставалися до нашого героя по-різному, деякі боготворять, а деякі зневажають за те, що він зробив із землею, яка раніше належала місту.

Так і було: з одного боку, Насалик ні краплі не крав із місцевого бюджету і, порівняно з іншими містами Івано-Франківської області, Калуш розвивався вельми екстенсивно, заплати завжди платили вчасно, дороги будувалися, а соцпрограми успішно реалізовувалися. Але була і друга сторона його діяльності, про яку більшість місцевих жителів не знали, оскільки просто не стикалися. За час, коли Ігор Насалик був міським головою Калуша, у власності міста практично не залишилося ніякої землі, вся вона була розпродана або привласнена місцевими фірмами-прокладками, які тим чи іншим чином пов'язані, з ким би ви думали? Звісно ж, з Ігорем Степановичем.

З часом суто мерською діяльністю йому набридло, і він знову поліз у політику. У 2006 році він очолив обласну організацію партії УНП, причому щоб зайняти посаду голови, він скинув із цієї посади власного друга – тодішнього мера Івано-Франківська Віктора Анушкевичуса. Який, програвши йому на виборах, дуже розлютився і відмовився співпрацювати з ним навіть на високій посаді його заступника. До речі, лідер і головний спонсор УНП Юрій Костенко був дуже злий на Насалика через те, що той очолив його партію. Між ними взагалі постійно виникали якісь тертя. Зокрема під час поїздки Костенка до Івано-Франківська його закидали яйцями «бійців» Насалика, та ще й кричали гучні фрази на кшталт «Ганьба розкольнику».

Для подібних шлей у Ігора Степановича завжди були бізнесівські хлопці. Все через його тісні зв'язки з відомим кримінальним авторитетом «Саженим» (Ігор Лаюк), а також ще одним кримінальним елементом «Ібрагімом», який перебуває на добромому рахунку серед львівського криміналітету.

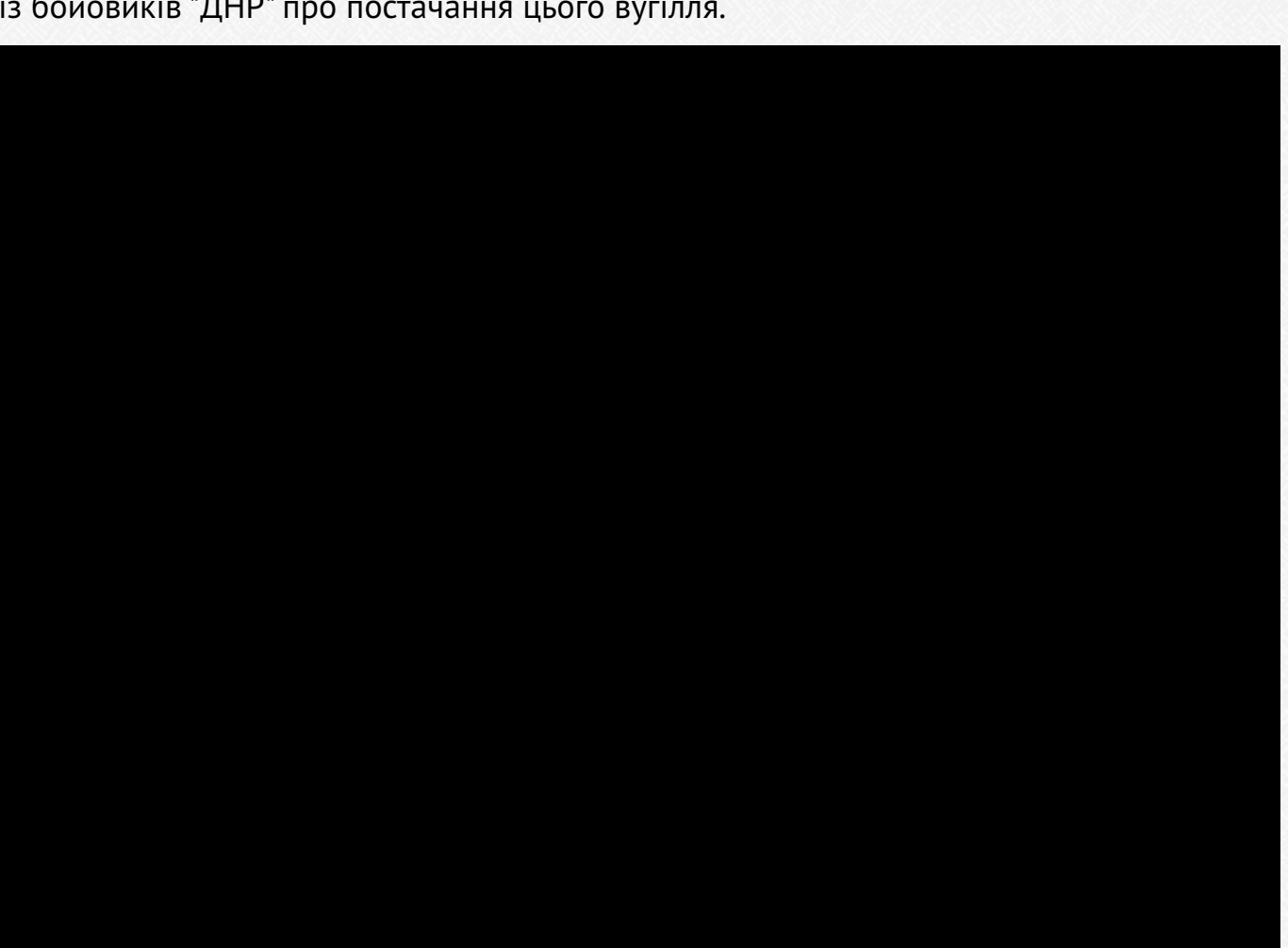
Вплоть до закінчення свого другого терміну на посаді голови Калуша Ігор Насалик активно готувався до повернення в «велику політику». І його ставка на образ «заплеклого націоналіста» зіграла ключову роль у подальшій його долі. Хвилі Євромайдану вивесли його до складу VIII скликання Верховної Ради, за якою він, напевно, встиг скучити.

«Третє пришествя» до Ради та «несподіваний» пост міністра

Під час післяреволюційних виборів до Верховної Ради Ігор Насалик пройшов до складу парламенту по своєму старому 85 округу, але цього разу вже від партії «Блок Петра Порошенка». За інформацією джерел, він став одним із головних спонсорів партії, вклавши в неї колосальні кошти, які він заробив, будучи успішним бізнесменом-мером. Серед політичних експертів побутує думка, що пост глави Міністерства енергетики йому віддали як нагороду за всі його численні пожертвування в фонд партії.

Є й інша точка зору на його призначення. За це міністерське крісло точилися запекла боротьба між політичними силами, адже воно є ключовим для становлення не лише енергетичної стабільності, але й для вирішення більшості бізнес-проблем українських олігархів у сфері енергетики. Так от, Ігоря Насалика, попри його належність до партії президента, називають одним із протекте скандально відомого українського олігарха Ігоря Коломойського. Якби не депутати, які перебувають під контролем Ігоря Валерійовича, не проголосували за новий склад уряду, то він так і не був би затверджений (через «демарш» партії Садового, Ляшка та Тимошенко). За цю послугу олігарх і отримав у кріслі глави Міненерго «свого» людини. Його інтерес в енергетиці не безпідставний, адже велика частина його бізнесу пов'язана саме з паливно-енергетичним сектором. Саме Насалик став вагомим козирем у боротьбі проти енергетичної групи компаній нині покійного народного депутата Еремеева. Свідченням зв'язку Насалика з Коломойським також є той факт, що він залишив на посаді першого заступника міністра енергетики Ігоря Діденка, якого вже неодноразово публічно звинувачували у відвертому лобюванні інтересів Ігоря Коломойського. Тим не менш, він залишився на своїй посаді і, більше того, продовжує просувати ідею свого покровителя-олігарха в маси через Міненерго.

На посаду міністра енергетики Ігор Насалик також часу не гайнує, наприклад, він призначив відомого розкрадача державних коштів Євгенія Шитілова на посаду «уповноваженого» з постачання антрацити з територій тимчасово окупованих територій «ДНР» і «ЛНР». Цей товариш уже давно допомагає Ігорю Степановичу в його авантюрних проєктах і цього разу також не зміг відмовити – він вирушив у турне по «ЛНР» і «ДНР», налагоджуючи зв'язки та домовляючись про відсотки відкотів, які вони з ним отримуватимуть за послуги з продажу вугілля в Україну. Ось так. Нещодавно, до речі, і сам міністр відзначився, його зафіксували камери під час переговорів з одним із бойовиків «ДНР» про постачання цього вугілля.

Ігор Насалик міцно вхопився за свій новий пост і успішно маніпулює урядом для досягнення своїх цілей. Зокрема, шляхом шантажу Гройсмана він не допустив до роботи призначеного Кабміном досвідченого професіонала у вугільній сфері Станіслава Толчича. Ця людина могла завдати Насалику та Шитілову дербанити дохід від закупівель вугілля з невідконтрольних територій Україною. Ось такий у нас молодець: глава Міненерго, вміє захищати інтереси, шкода лише, що свої, а не всьому держави.

А поки міністр катається по окупованій українській території, налагоджуючи бізнес із будівниками «ДНР» і «ЛНР», його власне фінансове становище все покращується і покращується. Є у нього і будиночок у Кончі-Заспі (поруч із будинком экс-президента України Ющенка), і квартира на Хрещатику, і навіть «скромний» автопарк, серед якого є Bentley, Audi A8 і BMW Z4. Цікаво, коли ж на нього зверне увагу ПТУ, СБУ чи, на крайній випадок, ДФС.

Дмитро Самофалов, для SKELET.info

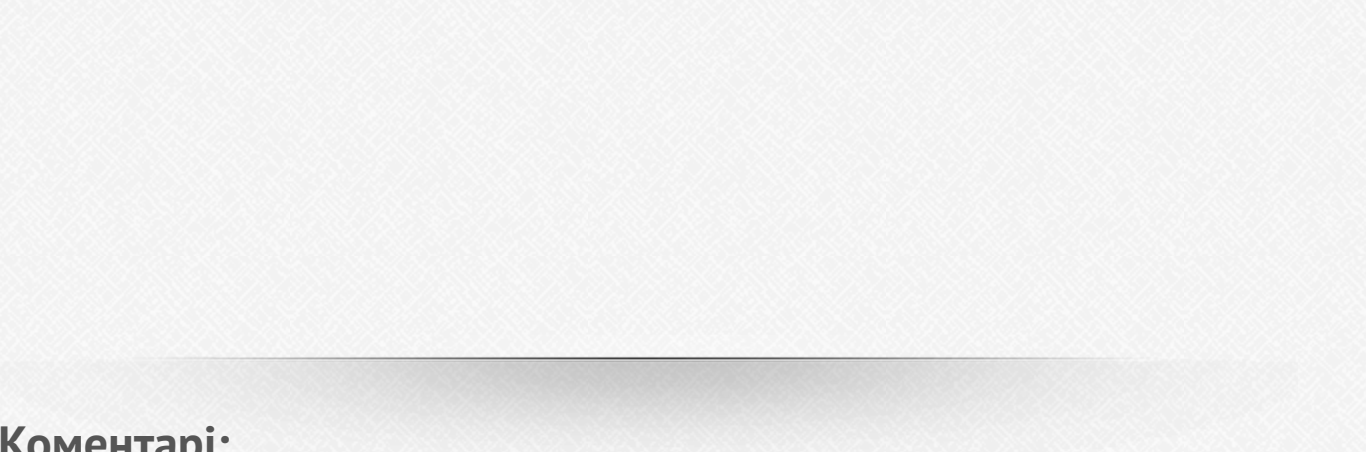

Тегги: Димінський Петро | Скрипник Сергій | Денсенко Вадим | Шитілов Євгеній | Радаєв Віталій | Тетер-Центер | Техноінвестцентр | Міненерго | Енергетика | Насалик Ігор | Міненерго | Костенко Юрій | Ляшко Ігор | Толчич Станіслав | Шитілов Євгеній | Насалик Ігор | Димінський Юрій

Юлія Більченко
ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР

30 липня 2016 г., 12:30 Переглядів: 5626 Коментарі: 0

Роздрукувати Надіслати товариш

Коментарі:

comments powered by Disqus

Важливі новини

Останні новини

- По дати По перекладачі По коментарям
- 21.08 ВМС США можуть перейменувати авіаносець на честь Трампа замість героя Перл-Гарбора
- 21.02 Данія відмовила Німеччині у допомозі в розслідуванні підризу «Північних потоків»
- 20.08 На Київщині чоловік влаштував стрілянину в супермаркеті: йому загрожує до семи років ув'язнення
- 20.02 США запровадили санкції проти 10 осіб за фінансування «Хезболли»
- 20.06 Президентка Словенії заперечила зв'язки з російською розвідкою
- Підписуйтесь на наш канал в Telegram. Оперативно про головне
- 20.43 «Просто тварі»: Зеленський відрізав на російський удар по Кривому Розі
- 20.41 Росіяни вдарили по Миколаївщині: загинули четверо людей, серед них трос дітей
- 20.37 Урад приймає повноваження голови наглядової ради «Сенс Банку» Гладішенка
- 20.32 Суд щодо заповненого заходу для Мудрої продовжить 24 серпня
- 20.27 Заплановані доходи держбюджету на 2026 рік не виконуються, ситуація погіршується, – Юришкіна
- 20.21 У Запоріжжі російський дрон атакував маршрутку
- 20.15 Експертниця голови ОП Ірина Мудра, яку підозрюють у легалізації 150 мільйонів гривень, засвідчила гардероб на понад 80 тисяч доларів
- 20.13 План підготовки України до зими виконаний лише на 47%, – прем'єр Корсєкєй
- 20.09 Посли ЄС зустрілися з керівниками НАБУ і САП та висловили підтримку
- 20.06 «Шахтар» прийматиме Матчі чемпіонів на легендарному «Стеффорда Бридж» у Лондоні
- 20.04 Центр Києва перекриватимуть 22–25 серпня через візити іноземних делегацій
- 20.01 Кількість загинлих у Кривому Розі зросла до 14 після атаки на ТЦ
- 19.59 У Кремлі обурилися через санкції України проти творців «Маш та Ведмедя»
- 19.54 Росіяни намагаються проникнути до Куп'яньська малими піхотними групами з піноччю, – Трегубов
- 19.50 У Лондоні злочинці рили тунель до ювелірного магазину через наскладний салон заради здобичі на 700 тисяч фунтів
- 19.44 «Нікого не вчинили»: тістомерка знала відео біля атаканогого ТЦ у Кривому Розі під російським реп
- 19.39 7 років ув'язнення за 1300 доларів хабаря: ВАКС засудив суддю з Одещини Павла Доброва

Теги новин

COVID-19 агресив Росії Атака Війна Война ВСУ Вторгнення Дональд Трамп Донбасс дпн Зеленський ЗСУ Київ Київ коронавірус Корупція Напад Росії на Україну Нападєние Росії на Україну окупанти Порошенко Путін Росія Россия сев США Украина Україна ЧП Зв'язання коронавірусу

Наші опитування

Чи вірите ви, що Дональд Трамп зможе зупинити війну між Росією та Україною?

- ☐ Так, повністю зможє
- ☐ Частково зможє, але не ввіразу
- ☐ Ні, не зможє
- ☐ Це залежить від дій інших сторін
- ☐ Висловіть свою думку

Показати результати опитування Показати всі опитування на сайті